

MIESIĄCA MARCA 25 DNIA
ZWIASTOWANIE
NAJŚWIĘTSZEJ BOGURODZICY.

NA WIELKICH NIESZPORACH,

po psalmach światłości stichery, ton 6:

Zamiar przedwieczny objawiając Tobie, Dziewico, Gabriel stanął Ciebie pozdrawiając i głosząc: Raduj się, ziemio dziewicza! Raduj się, krzewie gorejący! Raduj się, głębino niezbadana! Raduj się, moście wiodący z ziemi ku niebiosom i drabino wysoka, którą widział Jakub! Raduj się, naczynie Boskiej manny! Raduj się, odpuszczenie klątwy! Raduj się, podnosząca Adama z upadku, Pan z Tobą!

Zjawiłeś się przede mną jako człowiek – mówi czysta Dziewica do archanioła – i zwiastujesz mi słowa przewyższające rozumienie człowieka, gdyż mówisz, że ze mną jest Bóg, który wcieli się w moje łono. Powiedz mi, jakże mogę być siedzibą przestronną i miejscem świętym dla przewyższającego cherubinów? Nie zwódź mnie chytrą, ja nie znam małżeńskich rozkoszy, jakże więc urodzę dziecko?

Bóg, jeśli chce, obala prawa natury – mówi Bezcielesny – i działa ponad człowiekiem. Uwierz mym słowom prawdziwym, Najświętsza i Nieskalana. Ona zaś zawołała: Niech mi się stanie według słowa twego, urodzę Bezcielesnego, które ode mnie weźmie ciało, aby przywrócić człowieka do pierwotnej godności poprzez połączenie natur, jako Jedyny Wszechmogący!

Chwała, i teraz. Stichera Jana Mnicha. Ton 6: Posłan jest z niebios archanioł Gabriel, aby zwiastować Dziewicy poczęcie. Przyszedł do Nazaretu, sam dziwiąc się i myśląc: O, w jaki sposób zrodzi się z Dziewicy Ten, który jest niedościgniony na wysokościach? Jakże zmieści się w łonie Dziewicy Ten, który niebo ma za tron, a za podnózek ziemię? Na Niego spoglądać nie mogą sześciokrzydli i wielooczni, a On zechciał się wcielić! Prawdziwe jest Słowo Boga, więc staję przed Nią i wołam: Raduj się, Łaski Pełna, Pan z Tobą! Raduj się, czysta Dziewico! Raduj się, Oblubienico Dziewicza! Raduj się, Matko Życia, błogosławiony owoc łona Twojego!

Wejście. Prokimenon dnia i czytania.

Czytanie Księgi Rodzaju (28, 10-17).

Kiedy Jakub wyszedł z Beer-Szeby i wędrował do Charanu, trafił na jakieś miejsce i tam się zatrzymał na nocleg, gdyż słońce już zaszło. Wziął więc z tego miejsca kamień i podłożył go sobie pod głowę, układając się do snu na tym miejscu. We śnie ujrzał drabinę opartą na ziemi, sięgającą swym wierzchołkiem nieba, oraz aniołów Bożych, którzy wchodzili w górę i schodzili na dół. A oto Pan stał na jej szczycie i mówił: „Ja jestem Bóg Abrahama, ojca Twego, i Bóg Izaaka, nie lękaj się. Ziemię, na której śpisz, oddaję tobie i twemu potomstwu. A

potomstwo twoje będzie liczne jak piasek ziemi, ty zaś rozprzestrzenisz się na zachód i na wschód, na północ i na południe, i wszystkie plemiona ziemi otrzymają błogosławieństwo przez ciebie, i przez potomków twoich. Ja jestem z tobą i będę cię strzegł, gdziekolwiek się udasz, a potem sprowadzę cię do tego kraju, bowiem nie opuszczę cię, dopóki nie spełnię tego, co ci obiecuję”. A gdy Jakub zbudził się ze snu, powiedział: „Prawdziwie Pan jest obecny na tym miejscu, o czym nie wiedziałem”. Ułękł się i rzekł: „Jakże dziwne jest to miejsce! Zaiste jest to dom Boży i brama do nieba!”

Czytanie Proroctwa Ezechiela (43, 27; 44, 1-4).

Tak mówi Pan: Dnia ósmego i później mają kapłani składać na ołtarzu wasze ofiary całopalne oraz wasze ofiary pojednania, i będę dla was łaskawy, mówi Adonai Pan. Następnie zaprowadził mnie do świętej zewnętrznej bramy przybytku, która skierowana jest na wschód, była jednakże zamknięta. I rzekł do mnie Pan: „Ta brama ma być zamknięta, nie powinno się jej otwierać i nikt nie powinien przez nią wchodzić, albowiem Pan, Bóg Izraela przejdzie przez nią. Dlatego powinna ona być zamknięta. Jedynie władca może w niej zasiadać, aby spożywać w niej chleb przed Panem, wchodzić jednak powinien przez przedsionek przy bramie i tą samą drogą znowu wychodzić”. Następnie zaprowadził mnie w kierunku świętej bramy północnej ku przedniej stronie świątyni i spojrzałem, a oto chwała napełniła świątynię Pańską.

Czytanie Księgi Przysłów (9, 1-11).

Mądrość zbudowała sobie dom i umocniła siedem kolumn. Zabiła swoje zwierzęta, namieszała w swym kielichu wina i przygotowała swój stół. Posłała służące swoje, by zwoływały z wyżynnych miejsc miasta na ucztę, mówiąc: „Prostaczek niech do mnie tu przyjdzie”. Do tego, komu brak mądrości, mówiła: „Chodźcie, spożywajcie mój chleb i pijcie wino, które zmieszałam dla was. Odrzućcie głupotę i będziecie żyć, chodźcie drogą rozważności, a będziecie żyli. Kto uczy naśmiewcę, ściągą na siebie szyderstwo, kto strofuje nieprawego sam sobie szkodzi. Nie strofuj naśmiewcy, by cię nie znienawidził. Nie oskarżaj złych, aby nie znienawidzili ciebie, strofuj mądrego, a będzie cię kochał. Ucz mądrego, a stanie się mędrszy, oświeć sprawiedliwego, a zwiększy swą wiedzę. Początkiem mądrości jest bojaźń Pańska, a rada świętych jest poznaniem. Poznanie Zakonu jest bowiem dobrem, w ten sposób dni twe się pomnożą i będą ci dodane lata życia”.

Czytanie Księgi Wyjścia (3, 1-8).

Wszedł Mojżesz na górę Bożą Horeb i objawił mu się anioł Pański w płomieniu ognistym z krzewu. I widział, że krzew płonie i krzew nie spala się. Wtedy Mojżesz powiedział do siebie: Podejdę, żeby zobaczyć to niezwykle zjawisko, że krzew nie spala się. Gdy zobaczył Pan, że Mojżesz przystąpił, aby zobaczyć, zawołał go Pan z krzewu, mówiąc: Mojżeszu! Mojżeszu! On zaś rzekł: Oto jestem. I rzecze Pan: Nie zbliżaj się tu! Zdejmij sandały z nóg Twoich, miejsce bowiem, na którym ty stoisz, jest ziemią świętą. I rzecze do niego: Ja jestem

Bogiem ojca twego, Bogiem Abrahama i Bogiem Izaaka, i Bogiem Jakuba. Odwrócił zaś Mojżesz twarz swoją, wstydził się bowiem patrzeć na Boga. Rzecze zaś Pan do Mojżesza: Dostyc widziałem już udreki ludu mego, który jest w Egipcie, i jęki jego na ciemiężców zostały usłyszane. Znam bowiem ból ich i zstąpiłem, aby wyprowadzić ich z tej ziemi i wprowadzić ich do ziemi dobrej i żyznej, do ziemi toczącej miód i mleko.

Czytanie Księgi Przysłów (8, 22-30).

Pan stworzył mnie jako początek dróg swoich, przed czynami swymi. Przed wiekami stworzył mnie na początku, zanim ziemia została stworzona i zanim zaistniały otchłanie, zanim zaczęły tryskać źródła wód. Zanim góry zostały umocnione, przed wszystkimi pagórkami zrodził mnie. Pan stworzył krainy i pustynie, nim uczynił ziemię i pola pod niebem. Gdy niebo umacniał, byłem z Nim, i gdy wyznaczał sobie tron na wiatrach. Gdy w górze umacniał obłoki i jako sklepienie zakładał źródła podniebieskie. Gdy kładł morzu granicę jego, aby wody nie wystąpiły z brzegów swoich, i gdy umacniał fundamenty ziemi, byłem przy Nim podobna. Ja wiem, z czego się radować, przez wszystkie bowiem dni wesele się przed obliczem Jego w każdym czasie.

Podczas litii udajemy się do narteksu, śpiewając następujące stichery:

Leona Bizancjusza. Ton 1: Szóstego miesiąca posłan jest przywódca zastępów niebieskich do Ciebie, czystej Dziewicy, aby głosić Ci słowo zbawienia i zawołać do Ciebie: Raduj się, Łaski Pełna, Pan z Tobą, oto porodysz Przedwiecznemu Syna, który zbawi swój lud!

Anatoliosa: Szóstego miesiąca posłan jest z niebios archanioł Gabriel do miasta galilejskiego Nazaret, aby zanieść Dziewicy radość zwiastowania. Przyszedł do Niej i zawołał, mówiąc: Raduj się, Łaski Pełna, pan z Tobą! Raduj się, mieszkanie Tego, którego niebios nie mogą pomieścić, a którego pomieści Twoje łono! Raduj się, która podnosisz Adama z upadku i wybawiasz Ewę, radości świata i wesele naszego rodzaju!

Kasji: Posłan jest przez Boga archanioł Gabriel do miasta galilejskiego Nazaret, do czystej Dziewicy, aby głosić Jej przedziwne poczęcie. Posłan jest sługa bezcielesny do grodu duchowego i bramy duchowej, aby ogłosić czas przyjścia Pana. Posłan jest rycerz niebieski do pałacu najświętszej chwały, aby przygotować Stwórcy mieszkanie. Przyszedł do Niej, wołając w zachwycie: Raduj się, Tronie ognisty, sławniejszy od rydwanu cherubinów! Raduj się, mieszkanie niebieskiego Króla! Raduj się, góro nienaruszona, naczynie najświętsze! W Ciebie bowiem, Błogosławiono, wcieli się pełnia Bóstwa, z błogosławieństwa Przedwiecznego Ojca i uczestnictwa Świętego Ducha. Raduj się, Łaski Pełna, Pan z Tobą!

Chwała. Stichera Jana Mnicha. Ton 8: Niechaj weselą się niebios a raduje się ziemia, oto Syn Współistotny Ojcu, bez początku i współkrólujący, z miłości swej do ludzi wydaje się na wyniszczenie, z błogosławieństwa Ojca wciela się w

dziewicze łono, oczyszczone przez Ducha. O, cudzie! Bóg wśród ludzi, Nieogarniony w łonie, Przedwieczny w czasie! Poczęcie dziewicze, wyniszczenie niewypowiedziane i tajemnica wielka! Bóg wyniszcza siebie, wciela się i staje człowiekiem, gdy anioł głosi Dziewicy poczęcie: Raduj się, Łaski Pełna, Pan z Tobą, oto znalazłaś wielkie miłosierdzie!

I teraz. Stichera Kosmasa. Ton 2: Dziś Gabriel zwiastuje Łaski Pełnej dobrą nowinę: Raduj się, Oblubienico dziewicza, Matko nieznająca męża! Nie dziw się memu wyglądowi, nie lękaj się, jestem archaniołem. Niegdyś wąż zwiódł Ewę, a teraz zwiastuję Ci radość, że pozostaniesz nienaruszona i urodzisz Pana, o Najczystsza!

Apostychesy, ton 4:

Szóstego miesiąca posłan jest archanioł do czystej Dziewicy i przyniósł Jej radość zwiastując, że z Niej urodzi się Zbawiciel. Przeto przyjąwszy pozdrowienie poczęłaś Przedwiecznego Boga, który zechciał niewypowiedziane wcielić się na zbawienie dusz naszych.

Stichos: Głoście z dnia na dzień zbawienie Boga naszego.

Bogurodzica usłyszała nieznany głos, oto archanioł mówi do Niej słowa zwiastowania, które przyjąwszy poczęła Ciebie, Przedwiecznego Boga. Przeto i my radośnie wołamy do Ciebie: Boże, który bez zmiany i niewypowiedziane wcieliłeś się, daj światu pokój, a duszom naszym wielkie miłosierdzie!

Stichos: Zaśpiewajcie Panu pieśń nową, zaśpiewaj Panu, cała ziemi.

Oto okazane nam zostało pojednanie, Bóg staje się człowiekiem w niewypowiedziany sposób, głos archanioła odpędza pokusy, Dziewica przyjmuje radość, ziemia staje się niebem, ziemia uwalnia się od klątwy. Niechaj weseli się stworzenie i śpiewa: Stwórcu i Zbawicielu nasz, Panie, chwała Tobie!

Chwała, i teraz. Stichera Andrzeja z Jeruzolimy. Ton 4: Dzisiaj radość zwiastowania, tryumf dziewictwa, niskości łączą się z wysokościami, Adam zostaje odnowiony i Ewa uwolniona od smutku, a nasza natura przyjąwszy przebóstwienie jest Kościołem Boga. O, tajemnico! Niewypowiedziane wyniszczenie, niewypowiedziane bogactwo łaski! Anioł posługuje cudowi, łono dziewicze przyjmuje Syna, Duch Święty zostaje zesłany, Ojciec z wysokości błogosławi to święte zjednoczenie, przez które i w którym zbawimy się, wołając do Dziewicy razem z Gabrielem: Raduj się, wybranko Boga, z której naszą przyjąwszy naturę Chrystus Bóg podniósł nas na wysokości. Módl się do Niego, Bogurodzico, aby zbawił dusze nasze.

Troparion, ton 4: Dzisiaj zbawienia naszego początek i odwiecznej objawienie tajemnicy, Syn Boży staje się Synem Dziewicy i Gabriel łaskę zwiastuje. Przeto i my wraz z nim Bogurodzicy zaśpiewajmy: Raduj się, Łaski Pełna, Pan z Tobą!

✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠

NA JUTRZNI,

po drugiej części psalterza kacyzma poetycka, ton 1:

Wielki wódz niematerialnych aniołów przybył do miasta Nazaret, aby zwiastować Tobie, Najczystsza, Króla wieków i Pana: Raduj się, woła do Ciebie, Błogosławiona Mario, najgłębszy i niewypowiedziany cudzie, odnowienie ludzi!

Po trzeciej części kacyzma poetycka, ton 3:

Dzisiaj raduje się całe stworzenie, gdy do Ciebie archanioł mówi: Raduj się, Błogosławiona, Czcigodna i Nieskalana Matko Chrystusa Boga! Dzisiaj zostaje otoczona mrokiem chytróść węża, gdyż rozwiązana zostaje klątwa prarodziców, przeto nieustannie wołamy do Ciebie: Raduj się, Łaski Pełna!

Megalinarion: Słowa archanioła śpiewamy Tobie, Czysta: Raduj się, Łaski Pełna, Pan z Tobą.

1. **Boże, sąd Twój przekaz królowi i sprawiedliwość Twoją synowi króla.**
2. **Aby sądzili lud Twój w sprawiedliwości, a ubogich Twoich uczciwie, sądzić ubogich ludu i wybawić synów biedaków.**
3. **Głóście z dnia na dzień zbawienie Boga naszego.**
4. **Pan udzieli słowa głoszącym dobrą nowinę z mocą wielką.**
5. **Poprzysiął Pan Dawidowi prawdziwie, i nie cofnie przysięgi.**
6. **Owoc łona Twego posadzę na tronie twoim.**
7. **Zstąpi jak deszcz na runo i jak krople kapiące na ziemię.**
8. **Nachylił niebios a i zstąpił, i mrok jest pod nogami Jego.**
9. **Albowiem Pan wybrał Syjon, zechciał go na mieszkanie swoje.**
10. **Najwyższy uświęcił przybytek swój.**
11. **Bóg jest pośrodku jego i nie zachwieje się.**
12. **Oszczędzi ubogiego i nędzarza, i zbawi dusze biedaków.**
13. **Wszystkie narody będą Mu służyły, cały dzień błogosławić Mu będą. Będzie on umocnieniem na ziemi aż po szczyty gór. Imię Jego będzie błogosławione na wieki.**
14. **I błogosławione będą w nim wszystkie pokolenia ziemi.**
15. **Błogosławiony Pan Bóg Izraela, który jeden czyni cuda.**
16. **Błogosławione imię chwały Jego na wieki i na wieki wieków, a cała ziemia napelni się chwałą Jego. Niech tak będzie. Niech tak będzie.**

Chwała, i teraz. Alleluja. Alleluja. Alleluja, chwała Tobie, Boże (trzy razy).

Kacyzma poetycka po polijejeju, ton 1:

Gabriel z niebios woła do Dziewicy: Raduj się, oto poczniesz w łonie Przedwiecznego Boga, który słowem swym uczynił krańce świata. Przeto Mariamne odpowiada: Nie znam męża, więc jak urodzę Syna? Któż widział dziewicze zrodzenie? Anioł zaś odpowiada: Duch Święty zstąpi na Ciebie i moc Najwyższego ogarnie Cię jak cień.

Chwała, i teraz. Posłan jest Gabriel do Dziewicy Marii, aby głosić Jej radość niewypowiedzianą: Oto poczniesz w dziewictwie i urodzisz Syna, Przedwiecznego Boga, który wybawi lud swój od grzechów. Ten, który mnie posłał, abym zawołał do Ciebie „Raduj się”, świadczy o tym. W dziewictwie urodzisz i po urodzeniu pozostaniesz Dziewicą!

Anabatmi, 1 antyfona, ton 4:

Od młodości mej liczne dręczą mnie pokusy, lecz sam wspomóż mnie i

zbaw, Zbawco mój. Nienawidzący Syjonu, będziecie zawstydzeni przez Pana, jak trawa w ogniu będziecie wysuszeni.

Chwała, i teraz. Świętym Duchem karmi się wszelka dusza i wywyższa w czystości, jaśniejac tróistą jednością świętej tajemnicy.

Prokimenon, ton 4: Głosie z dnia na dzień* zbawienie Boga naszego. **Stichos: Zaśpiewajcie Panu pieśń nową, zaśpiewaj Panu, cała ziemia.**

Czytanie świętej Ewangelii według Łukasza, perykopa 4 (1, 39-49. 56).

W owym czasie Maria powstawszy Maria w tych dniach poszła z pośpiechem w góry do miasta judzkiego. Weszła do domu Zachariasza i pozdrowiła Elżbietę. I stało się, gdy Elżbieta usłyszała pozdrowienie Marii, poruszyło się dzieciątko w jej łonie, i Elżbieta napelniona została Duchem Świętym. I zawołała głosem wielkim, mówiąc: «Błogosławiona Ty między niewiastami i błogosławiony owoc łona Twego. A skądże mi to, że Matka Pana mojego przychodzi do mnie? Oto bowiem, gdy głos pozdrowienia Twego zabrzmiał w uszach moich, poruszyło się z radości dzieciątko w łonie moim. Błogosławiona, która uwierzyła, że spełnią się słowa powiedziane Jej od Pana». I rzekła Maria: «Uwielbia dusza moja Pana, i rozradował się duch mój w Bogu, moim Zbawcy moim. Albowiem wejrzał na pokorę służebnicy swojej, oto błogosławić mnie będą odtąd wszystkie pokolenia. Albowiem wielkie rzeczy uczynił mi Wszechmocny i święte jest imię Jego». Maria pozostała u niej około trzech miesięcy i powróciła do domu swego.

Stichera po Psalmie 50, ton 2:

Dziś Gabriel zwiastuje Łaski Pełnej dobrą nowinę: Raduj się, Oblubienico dziewicza, Matko nieznająca męża! Nie dziw się memu wyglądowi, nie lękaj się, jestem archaniołem. Niegdyś wąż zwiódł Ewę, a teraz zwiastuję Ci radość, że pozostaniesz nienaruszoną i urodzisz Pana, o Najczystsza!

Kanon święta, poemat kyr Teofanesa. Ton 1.

Pieśń 1

Hirmos: Otworzę me usta i napelnię się Duchem, i słowo powiem Królowej Matce, i świetliście zatryumfuję, i wyśpiewam, radując się, cuda Twoje.

Stichos: Najświętsza Bogurodzico, zbaw nas!

Tropariony:

Poeta: Oto, co zaśpiewał Tobie na duchowej lirze Dawid, praojciec Twój: Posłuchaj, Córko, radosnego głosu anioła, który ogłasza Ci niewypowiedzianą radość!

Anioł: Wołam do Ciebie z radością: Nakłoń ucho Twoje i posłuchaj mnie, gdyż od Boga zwiastuję Ci dziewicze poczęcie. Znalazłaś bowiem łaskę u Boga, której nigdy nie otrzymała inna niewiasta, o Najświętsza!

Bogurodzica: Niechaj zrozumieć twoje słowa, aniele, jak się stanie to, o czym mówisz, powiedz jasno! Jakże pocznę, dziewicą będąc, jakże mogę zostać Matką mego Stwórcy?

Anioł: Myślisz, że moje słowa są kłamliwe? Raduję się, widząc Twoją zgodę.

Zaufaj mi, o Pani, oto Bóg zechciał dopełnić niesłuchane cuda.

Pieśń 3

Hirmos: Twoich pieśniarzy, Bogurodzico, żywe i nieskalane źródło, w chór zgromadziwszy duchowo umocnij, w Boskiej chwale Twej wieńców chwały uczynь godnymi.

Tropariony:

Bogurodzica: Nie zjawi się już więcej książę z Judy, nastał czas, w którym zjawia się nadzieja pogan, Chrystus. Powiedz mi jednak, jak Go urodzę, będąc dziewicą?

Anioł: Chcesz usłyszeć ode mnie, Dziewico, jakie będzie Twoje poczęcie, a ono jest przecież niewypowiedziane. Duch bowiem Święty mocą stwórczą ocieni Ciebie i dokona tego przez swoją moc.

Bogurodzica: Moja pramatka posłuchawszy namów węza pozbawiła się Bożych darów. Ja przeto też lękam się dziwnego twego pozdrowienia, boję się chytrego oszustwa.

Anioł: Jestem Bożym posłańcem i przekazuję Ci Boży zamiar. Dlaczego lękasz się mnie, Najczystsza, przecież ja bardziej lękam się od Ciebie? Dlaczego, o Pani, nie ufasz mi, gdy stoję przed Tobą pełen szacunku?

Katyzma poetycka, ton 8:

Teraz Słowo Boże na ziemię zstępuje i anioł woła do Dziewicy: Raduj się, Błogosławiono, która jedyna zachowasz pieczęć, przyjąwszy do łona Przedwieczne Słowo i Pana, który wybawi z grzechów ludzki rodzaj, jako Bóg.

Chwała, i teraz. Posłan jest z niebios przez Boga archanioł Gabriel do grodu duchowego, wołając w zachwycie: Stwórcę przyjmiesz, Dziewico, do łona, i porodysz Go bez zmiany. Przeto jestem posłany, aby głosić Tobie przedziwne zrodzenie. Stoję więc przed Tobą i wołam: Raduj się, Oblubienico dziewicza!

Pieśń 4

Hirmos: Siedzący w chwale na ołtarzu Bóstwa, na lekkim obłoku przybywa Jezus Bóg, aby niezniszczalną dłonią zbawić tych, którzy wołają: Chwała bądź, Chryste, mocy Twojej!

Tropariony:

Bogurodzica: Kiedyś prorok powiedział, że święta dziewica urodzi Emanuela. Chcę wiedzieć, jak ludzka natura zniesie moc Bóstwa?

Anioł: Jesteś krzewem gorejącym, który się nie spala, przyjmiesz płomień zstępujący na Ciebie w tajemnicy, o Dziewico Łaski Pełna, i po urodzeniu pozostaniesz Dziewicą.

Bogurodzica: Głosicielu prawdy, mówi mi, Gabrielu, oświecony jasnością Wszchemogącego Boga, jak pozostanie nienaruszona moja czystość, gdy urodzę w ciele bezcielesne Słowo?

Anioł: Z lękiem i bojaźnią stoję przed Tobą, Dziewico, jako sługa przed Panią, wstydzę się spojrzeć na Ciebie, bo jak deszcz na runo, zstąpi na Ciebie Słowo Ojca według swej woli.

Pieśń 5

Hirmos: Wszystko drży przed Twoją Boską chwałą, Ty bowiem, nieznająca męża Dziewico,

miałaś w swym łonie panującego nad wszystkim Boga i zrodziłaś Przedwiecznego Syna, który obdarza pokojem wszystkich Ciebie opiewających.

Tropariony:

Bogurodzica: Nie mogę zrozumieć nowiny twych słów. Cudów przecież było mnóstwo, uczynionych mocą Boga, znaków i obrazów, ale nigdy dziewica nie urodziła Syna.

Anioł: Przedziwny jest ten cud, o Pani, gdyż Ty jedyna przyjmiesz w swoje łono Króla wszystkich, Wcielonego Boga. Ciebie głosili prorocy, znaki i cuda Zakonu.

Bogurodzica: Jakże Ten, którego wszyscy nie są w stanie pomieścić i nikt Go nie widzi, może wcielić się w moje dziewicze łono, które sam uczynił? Jakże pocznę Słowo Boże, współistotne Ojcu i Duchowi?

Anioł: Bóg przyobiegał Twemu praojcu Dawidowi, że owoc Twego łona zasiądzie na Tronie Jego Królestwa, i znalazł Ciebie, Ciebie jedyną, piękności Jakuba, jako swoje mieszkanie!

Pieśń 6

Hirmos: Prorok Jonasz, w wielorybie wyobrażając Twój trzydniowy pobyt w grobie, modląc się zawołał: Wybaw mnie od zniszczenia, Jezu, Królu mocy!

Tropariony:

Bogurodzica: Gabrielu, przyjąwszy twe radosne słowa, napełniłam się Bożą radością, bowiem głosisz i mówisz wesele nieskończone.

Anioł: Matko Noga, Tobie dana jest radość, Tobą raduje się całe stworzenie i woła do Ciebie, Dziewico: Ty jedna zostajesz nazwana Matką Boga!

Bogurodzica: Przeze mnie zostaje zniszczone potępienie Ewy, niechaj zostanie zwrócony odwieczny dług, niechaj przeze mnie wszystko to, co zostało dawniej przyobiecane, będzie dane w obfitości!

Anioł: Bóg przyobiegał praojcu Dawidowi, że w jego nasieniu pobłogosławi pogan. Dzisiaj przez Ciebie, Dziewico, spełnia się ta obietnica.

Kontakion, ton 8: Tobie, Zwycięskiej Hetmance, wybawieni od złego dziękczynne ślemy modły, Bogurodzico. Ty, która masz moc niezwyciężoną, od wszelkich uwolnij nas bied, abyśmy wołali do Ciebie: Raduj się, oblubienico dziewicza!

Ikos: Wódz aniołów posłany jest z niebios, aby powiedzieć Bogurodzicy: Raduj się! Widząc zaś, że wraz z jego głosem Pan przyjmuje Twoje ciało, zatrzymał się w zachwycie, wołając: Raduj się, przez którą jaśniej radość! Raduj się, przez którą znika klątwa! Raduj się, Wezwanie upadłego Adama! Raduj się, Wybawienie Ewy od łez! Raduj się, Wysokości nieogarniona ludzkim umysłem! Raduj się, Głębino niezbadana przez oczy aniołów! Raduj się, Mieszkanie Króla! Raduj się, Nosząca niosącego wszystkich! Raduj się, Gwiazdo zwiastująca Słońce! Raduj się, Łono Bożego Wcielenia! Raduj się, przez którą odnowione jest całe stworzenie! Raduj się, przez którą wielbimy Stwórcę! Raduj się, Oblubienico

dziewicza!

Synaksarion:

Dwudziestego dnia tego miesiąca Zwiastowanie naszej Najświętszej Pani, Matki Boga i zawsze Dziewicy Marii.

Stichos: Anioł zwiastuje Dziewicy, że urodzi Syna, Anioła Wielkiej Rady.

Raduj się! – mówi anioł do Marii dwudziestego piątego dnia.

Panu niech będzie chwała i moc na wszystkie wieki. Amen.

Pieśń 7

Hirmos: Nie posłużyli stworzeniu mędrcy Boży zamiast Stwórcy, lecz ogniste zwyciężywszy pokuszenie, radują się śpiewając: Wielbiony Ojców Boże i Panie, błogosławiony jesteś!

Tropariony:

Bogurodzico: Mówisz mi, że światłość niestworzona zamieszka w stworzonym ciele, głosisz mi świetliste zwiastowanie, Boże nakazy i wołasz do mnie: Najświętsza! Błogosławiony jest owoc Twego łona!

Anioł: Raduj się, Władczyni Dziewico, raduj się, Najświętsza, raduj się, Przybytku Boga, raduj się, Świeczniku Światła, Wybawienie Adama, Wyzwolenie Ewy, Góro święta, Komnato weselna i Pałacu nieśmiertelności!

Bogurodzica: Duszę oczyści, ciało uświęci, uczyni mnie Kościołem, Przybytkiem Boga, Arką Przymierza, wybraną przez Boga, Świątynią duchową przez zstąpienie Najświętszego Ducha.

Anioł: Widzę Ciebie jako świetlistą Świecę i Pałac Boga, widzę Ciebie jako złotą Arkę Przymierza, przyjmującą Dawcę Zakonu, który przez Ciebie zechciał zbawić zniszczalną ludzką naturę.

Pieśń 8

Hirmos: Słuchaj, młoda i czysta Dziewico, bowiem Gabriel powie Ci pradawny zamysł Najwyższego. Bądź gotowa na przyjęcie Boga, przez Ciebie bowiem Nieogarniony zamieszka wśród ludzi. Przeto z radością zawołam: Wszystkie dzieła Pańskie, błogosławcie Pana!

Tropariony:

Bogurodzica: Zwyciężony jest ludzki rozum – odpowiada Dziewica – szukający zrozumienia cudu, który mi głosisz. Słyszę twój głos piękny i lękam się, i boję, czy przez chytrość nie odsuniesz mnie daleko od Boga, jak pramatkę Ewę? Zaśpiewam jednak: Wszystkie dzieła Pańskie, błogosławcie Pana i wywyższajcie Go na wieki!

Anioł: Oto rozwieją się Twoje wątpliwości – mówi Gabriel. – Słusznie powiedziałaś, że są to sprawy niepojęte. Niech Twoje słowa pozostaną w ustach, nie lękaj się chytrości, uwierz w to, co głoszę, gdyż radując się, wołam: Wszystkie dzieła Pańskie, błogosławcie Pana i wywyższajcie Go na wieki!

Bogurodzica: Bóg dał prawo wszystkim ludziom – odpowiada Nieskalana – aby ze wspólnej miłości pochodziło potomstwo. A ja przecież nie znam słodczy męża, jakże więc możesz mówić, że urodzę? Lękam się, że mnie zwodzisz, lecz mimo to wołam: Wszystkie dzieła Pańskie, błogosławcie Pana i wywyższajcie Go na wieki!

Anioł: To, o czym mówisz – odpowiada anioł – jest obyczajem narodzin śmiertelnych ludzi. Zaprawdę, głoszę Ci Boga, który wciela się w Ciebie, co przewyższa wszelkie zrozumienie. Przeto radując się, wołam: Wszystkie dzieła

Pańskie, błogosławcie Pana i wywyższajcie Go na wieki!

Bogurodzica: Zjawiasz się przede mną jako głosiciel prawdy – mówi Dziewica – przychodzisz jako zwiastun radości. Jestem uświęcona w ciele i w duszy, niech mi się stanie według słowa twego, niech wcieli się we mnie Bóg, do którego wraz z tobą wołam: Wszystkie dzieła Pańskie, błogosławcie Pana i wywyższajcie Go na wieki!

Pieśń 9

Stichos: Ziemi, głoś w radości dobrą nowinę, wychwalajcie niebiosa Bożą chwałę!

Hirmos: Duchowej Arki Boga niech nie dotykają ręce nieczystych, usta zaś wiernych niech nieustannie powtarzają słowa anioła, wołając z radością: Raduj się, Łaski Pełna, Pan z Tobą!

Tropariony:

Poczniesz Boga, co przewyższa wszelkie rozumienie, i zawieszono zostaną prawa natury, Dziewico! W narodzeniu bowiem uniknęłaś zniszczenia natury i przewyższyłaś ją. Przeto godnie wołamy do Ciebie: Raduj się, Łaski Pełna, Pan z Tobą!

Jakże Ty możesz toczyć mleko, Dziewico Czysta, nie wypowie tego ziemski język, bowiem przedziwną ukazujesz rzecz, urodzenie według natury, ale przekraczające naturę. Przeto godnie wołamy do Ciebie: Raduj się, Łaski Pełna, Pan z Tobą!

Tajemniczo mówią o Tobie, Matko Najwyższego, Pisma: jako Drabinę ujrzał Ciebie dawno temu Jakub i powiedział: Oto podnózek Boga tutaj się znajduje! Przeto godnie wołamy do Ciebie: Raduj się, Łaski Pełna, Pan z Tobą!

Przedziwny Mojżesz ujrzał cud, ognisty krzew, i szukając jego wypełnienia w czasach ostatecznych, powiedział: Oto ujrzę je w Czystej Dziewicy, do której jako do Matki Boga wołam: Raduj się, Łaski Pełna, Pan z Tobą!

Daniel nazwał Ciebie Górą duchową, Izajasz Rodzicielką Boga, jako Runo widział Ciebie Gedeon, Dawid nazwał Cię Bramą, a Gabriel woła do Ciebie: Raduj się, Łaski Pełna, Pan z Tobą!

Eksapostilarion:

Posłan jest przez Wszechmogącego Boga wódz mocy niebieskich do Czystej Dziewicy, aby zwiastować Jej przedziwny i niewypowiedziany cud. Oto Bóg urodzi się z Niej dziewiczo jako człowiek i będzie nauczał cały ludzki rodzaj. Ludzie, błogosławcie odnowienie świata!

Chwała, i teraz. Dzisiaj została okazana przedwieczna Tajemnica, Bóg-Słowo staje się z miłosierdzia Synem Dziewicy Marii i Gabriel głosi radość zwiastowania. Zaśpiewajmy więc wraz z nim: Raduj się, Matko Pana!

Do psalmów pochwalnych dodajemy stichery, ton 1:

Gabriel z niebieskich pałaców zstąpił do Nazaretu, przyszedł do Dziewicy Marii i zawołał: Raduj się, oto poczniesz Syna, Stwórcę wieków i Zbawiciela tych, którzy wołają do Ciebie: Raduj się!

Współistotne Ojcu Słowo nie rozłączając się z rzeczywistością nieba, teraz

znajduje się na niskości ze względu na swoje wielkie miłosierdzie. Przyjmuje przez swe miłosierdzie nasze ciało i odziewa się w nędzę Adama, przyjmuje postać, która jest Mu obca.

Gabriel z nieba przyniósł wieść Dziewicy, wołając: Raduj się, oto poczniesz w swym łonie Tego, którego Ty pomieścisz, a wszyscy inni pomieścić nie mogą, urodzisz Tego, który z Ojca zajaśniał przed jutrzejką. Nadprzyrodzone Słowo ze zrządzenia Ojca wcieliło się w Ciebie, Bogurodzico Dziewico, i odnowiło rodzaj ludzki, który upadł przez dawną klątwę. Przeto wszyscy, Matko Chrystusowa, wołamy wraz z aniołem: Raduj się!

Chwała. Teofanesa. Ton 2: Dzisiaj objawiona zostaje odwieczna tajemnica i Syn Boży staje się Synem człowieczym, przyjmuje niskości, aby dać nam wysokości. Skłamał dawny Adam, bowiem chcąc być Bogiem, nie został nim. Teraz człowiekiem staje się Bóg, aby bogiem uczynić Adama. Niechaj weseli się stworzenie, niech raduje się natura, oto archanioł z lękiem stoi przed Dziewicą i woła: Raduj się! Z miłosierdzia wcielony Boże nasz, chwała Tobie!

I teraz. Jana Mnicha. Ton 8: Niechaj weselą się niebiosy i raduje się ziemia, oto Syn Współistotny Ojcu, bez początku i współkrólujący, z miłości swej do ludzi wydaje się na wyniszczenie, z błogosławieństwa Ojca wciela się w dziewicze łono, oczyszczone przez Ducha. O, cudzie! Bóg wśród ludzi, Nieogarniony w łonie, Przedwieczny w czasie! Poczęcie dziewicze, wyniszczenie niewypowiedziane i tajemnica wielka! Bóg wyniszcza siebie, wciela się i staje człowiekiem, gdy anioł głosi Dziewicy poczęcie: Raduj się, Łaski Pełna, Pan z Tobą, oto znalazłaś wielkie miłosierdzie!

Na Liturgii, w zwykłe dni tygodnia, poza sobotą i niedzielą.

Do Psalmu 140 dodajemy apustychy święta, ton 4:

Szóstego miesiąca posłan jest archanioł do czystej Dziewicy i przyniósł Jej radość zwiastując, że z Niej urodzi się Zbawiciel. Przeto przyjąwszy pozdrowienie poczęłaś Przedwiecznego Boga, który zechciał niewypowiedzianie wcielić się na zbawienie dusz naszych.

Bogurodzica usłyszała nieznany głos, oto archanioł mówi do Niej słowa zwiastowania, które przyjąwszy poczęła Ciebie, Przedwiecznego Boga. Przeto i my radośnie wołamy do Ciebie: Boże, któryś bez zmiany i niewypowiedzianie wcielił się, daj światu pokój, a duszom naszym wielkie miłosierdzie.

Oto okazane nam zostało pojednanie, Bóg staje się człowiekiem w niewypowiedziany sposób, głos archanioła odpędza pokusy, Dziewica przyjmuje radość, ziemia staje się niebem, ziemia uwalnia się od klątwy. Niechaj weseli się stworzenie i śpiewa: Stwórcu i Zbawicielu nasz, Panie, chwała Tobie.

Stichery ku czci Archanioła, ton 1:

Prosomion: Chwalebni męczennicy.

Gabriel wielki, rozum Boga widzący, jaśniejący i zbawczy, światłość

trójstónczną widzi i śpiewa z mocami niebios Boży i straszny śpiew: prosi o darowanie duszom naszym pokoju i wielkiego miłosierdzia.

Wielka tajemnica, pierwaj aniołom nieznaną i od wieków strzeżoną, jednemu tobie powierzona, Gabrieli, i ją powiedziałaś jedynej Czystej, gdy przyszedłeś do Nazaretu. Z Nią módl się, aby darował duszom naszym pokój i wielkie miłosierdzie.

Stichos: Czynisz posłańcami swymi duchy i sługami swymi płomienie ognia.

Światłością napełniony zawsze i spełniający wolę, i wypełniający polecenia Wszechwładcy, przywódcu aniołów, Gabrieli wybrany, zbawiaj tych, którzy czczą ciebie w miłości, zawsze prosząc o darowanie duszom naszym pokoju i wielkiego miłosierdzia.

Chwała, i teraz. Stichera Jana Mnicha. Ton 6: Posłan jest z niebios archanioł Gabriel, aby zwiastować Dziewicy poczęcie. Przyszedł do Nazaretu, sam dziwiąc się i myśląc: O, w jaki sposób zrodzi się z Dziewicy Ten, który jest niedościgniony na wysokościach? Jakże zmieści się w łonie Dziewicy Ten, który niebo ma za tron, a za podnózek ziemię? Na Niego spoglądać nie mogą sześciokrzydli i wieloocni, a On zechciał się wcielić! Prawdziwe jest słowo Boga, więc staję przed Nią i wołam: Raduj się, Łaski Pełna, Pan z Tobą! Raduj się, czysta Dziewico! Raduj się, Oblubienico Dziewicza! Raduj się, Matko Życia, błogosławiony owoc łona Twojego!

Wejście z Ewangelizarem. Pogodna światłości. Prokimenon dnia. Czytanie dnia. Prokimenon. Drugie czytanie.

Czytanie Księgi Wyjścia (3, 3-8) – patrz nieszpory.

Czytanie Księgi Przysłów (8, 22-30) – patrz nieszpory.

Ektenia mała z ekfonesis trisagionu. Hymn trisagion.

Prokimenon, ton 4: Głoście z dnia na dzień* zbawienie Boga naszego. Stichos: Zaśpiewajcie Panu pieśń nową, zaśpiewaj Panu, cała ziemia.

Czytanie Listu świętego Apostoła Pawła do Hebrajczyków, perykopa (2, 11-18).

Bracia, tak bowiem Ten, który uświęca, jak i ci, którzy mają być uświęceni, z jednego są wszyscy. Z tej to przyczyny nie wstydzisz się nazwać ich braćmi swymi, mówiąc: Oznajmię imię Twoje braciom moim, w środku zgromadzenia będę Cię wysławiał. I znowu: Ufność w Nim pokładać będę. I znowu: Oto ja i dzieci moje, które dał mi Bóg. Ponieważ zaś dzieci uczestniczą we krwi i ciele, dlatego i On także bez żadnej różnicy stał się ich uczestnikiem, aby przez śmierć pokonać tego, który dzierżył władzę nad śmiercią, to jest diabła. Zaiste bowiem nie aniołów przygarnia, ale przygarnia potomstwo Abrahamowe. Dlatego musiał się upodobnić pod każdym względem do braci, aby stał się miłosiernym i wiernym arcykapłanem wobec Boga dla przebłagania za grzechy ludu. W czym bowiem sam cierpiał będąc doświadczany, w tym może przyjść z pomocą tym, którzy są poddani próbom.

Alleluja, ton 2: Zstąpi jak deszcz na runo, i jak krople kapiące na ziemię. Stichos: Dłużej niż słońce przetrwa imię jego i błogosławione będą w nim wszystkie pokolenia ziemi.

Czytanie świętej Ewangelii według Łukasza, perykopa 3 (1, 24-38).

W owym czasie poczęła Elżbieta, żona Zachariasza, i i ukrywała się przez pięć miesięcy, mówiąc. «Tak mi uczynił Pan w dniach, kiedy wejrzał i zdjął ze mnie wśród ludzi». A w szóstym miesiącu posłany został anioł Gabriel przez Boga do miasta galilejskiego, zwanego Nazaret, do Dziewicy zaręczonej mężowi, któremu była na imię Józef, z domu Dawidowego; a Dziewicy było na imię Maria. Anioł wszedłszy do Niej, rzekł: «Raduj się, łaski pełna, Pan z Tobą, błogosławionaś Ty między niewiastami». A Ona ujrzawszy go, zmieszana się na te słowa i rozważała, co miałyby znaczyć to pozdrowienie. Anioł zaś rzekł do Niej: «Nie bój się, Mario, znalazłaś bowiem łaskę u Boga. Oto poczniesz w łonie i porodysz Syna, i nadasz Mu imię Jezus. Będzie On wielki i będzie nazwany Synem Najwyższego, a Pan Bóg da Mu tron ojca Jego, Dawida. I będzie królował nad domem Jakuba na wieki, a królestwu Jego nie będzie końca». A Maria rzekła do anioła: «Jak się to stanie, skoro nie znam męża?» I odpowiadając anioł rzekł Jej: «Duch Święty zstąpi na Ciebie i moc Najwyższego ogarnie Cię jak cień. Dlatego też Święte, które się narodzi, będzie nazwane Synem Bożym. A oto Elżbieta, krewna Twoja, również poczęła syna w starości swojej i jest już w szóstym miesiącu ta, którą nazywano nieplodną. Dla Boga bowiem nie ma nic niemożliwego». I rzekła Maria: «Oto Ja służebnica Pańska, niech Mi się stanie według słowa twego!» I odszedł od Niej anioł.

Zamiast Zaprawdę godne to jest śpiewamy: Duchowej arki Boga niech nie dotykają ręce nieczystych, usta zaś wiernych niech nieustannie powtarzają słowa anioła, wołając z radością: Raduj się, Łaski Pełna, Pan z Tobą!

Koinonikon: Pan wybrał Syjon, zechciał go na mieszkanie swoje. **Alleluja.**

Na Liturgii, gdy święto wypada w sobotę lub w niedzielę:

Antyfona 1, ton 2:

Boże, sąd Twój przekaz królowi i sprawiedliwość Twoją synowi króla.

Stichos: Dla modlitw Bogurodzicy, Zbawco, zbaw nas!

Niech góry przyniosą pokój ludowi i pagórki sprawiedliwość.

Zaśpiewajcie Panu, błogosławcie imię Jego, głoście z dnia na dzień zbawienie Jego.

Poprzysiągł Pan Dawidowi prawdziwie, i nie cofnie przysięgi, owoc łona twego posadzę na tronie twoim.

Chwała, i teraz. Stichos.

Antyfona 2, ton 2:

On zstąpi jak deszcz na runo i jak krople kapiące na ziemię.

Stichos: Zbaw nas, Synu Boży, wcielony w Dziewicę, śpiewających Tobie: Alleluja.

Bóg jest pośrodku jego i nie zachwieje się, Bóg pomoże mu o poranku jutro.

Bóg zajaśniał ze Syjonu, korony piękności, Bóg nasz przybył i nie milczy, wokół Niego szaleje nawałnica, przed Nim ogień trawiący.

Za dni jego zajaśnieje prawda i pełnia pokoju, aż zabraknie księżyca.

Chwała, i teraz. Jednorodzony Synu.

Antyfona 3, ton 4:

Imię jego będzie błogosławione na wieki. Dłużej niż słońce przetrwa imię jego.

Troparion święta: Dzisiaj zbawienia naszego początek i odwiecznej objawienie tajemnicy, Syn Boży staje się Synem Dziewicy i Gabriel łaskę zwiastuje. Przeto i my wraz z nim Bogurodzicy zaśpiewajmy: **Raduj się, Łaski Pełna, Pan z Tobą!**

Błogosławiony Pan, Bóg Izraela, który jeden czyni cuda.

Błogosławione imię chwały Jego na wieki i na wieki wieków, a cała ziemia napelni się chwałą Jego.

Zaśpiewajcie Panu, błogosławcie imię Jego, głoscie z dnia na dzień zbawienie Jego.

Prokimenon, ton 4: Zaśpiewajcie Panu, błogosławcie imię Jego,* głoscie z dnia na dzień zbawienie Jego. **Stichos:** Zaśpiewajcie Panu pieśń nową, zaśpiewaj Panu cała ziemia.

Czytanie Listu świętego Apostoła Pawła do Hebrajczyków, perykopa (2, 11-18) – patrz wyżej.

Alleluja, ton 2: Zstąpi jak deszcz na runo i jak krople kapiące na ziemię. **Stichos:** Imię jego będzie błogosławione na wieki. Dłużej niż słońce przetrwa imię jego.

Czytanie świętej Ewangelii według Łukasza, perykopa 3 (1, 24-38) – patrz wyżej.

Koinonikon, ton 4: Pan wybrał Syjon, zechciał go na mieszkanie swoje. **Alleluja.**

